

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 06-086927
Dato :

Til

Folketinget – Politisk – Økonomiske Udvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 107, 108 og 109 af 20. juni 2006.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 107:

”Har ministeren i forbindelse med den overvågning af sagen vedr. konkursbehandlingen af Henriette Kjærs samlevers selskab, som er nævnt i besvarelsen af spm. 68, indsamlet personoplysninger om Henriette Kjær og hendes samlever, som er omfattet af §§ 5-8 i persondataloven? I bekræftende fald, er Henriette Kjær og hendes samlever blevet orienteret om indsamlingen af personoplysninger og har de haft mulighed for at komme med indsigelser?”

Svar:

Der er som tidligere oplyst over for udvalget - i overensstemmelse med de retningslinier om ”Ledelsesmæssig opfølgning på vigtige og/eller principielle sager”, som blev fastsat af Told- og Skattestyrelsen i 1996 - indhentet oplysninger om Henriette Kjær og hendes samlever fra den daværende regionale told- og skattemyndighed ToldSkat København til den daværende Told- og Skattestyrelse, som videregav oplysninger til Skatteministeriets departementschef. Der henvises til besvarelserne af spørgsmål 64 og 68.

Det kan derfor bekræftes, at denne indsamling og videregivelse af personoplysninger er omfattet af persondatalovens §§ 5-8 i det omfang behandlingen helt eller delvis er foretaget elektronisk.

Efter hovedreglen i persondatalovens § 29, om indsamling af oplysninger hos andre end den registrerede, skal den dataansvarlige ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysninger finder sted, give den registrerede oplysninger om den dataansvarliges identitet, formålet med behandlingen, samt oplysninger i øvrigt, der er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser, herunder eksempelvis oplysninger om reglerne om indsigt i og berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Der findes imidlertid en række undtagelser, hvorefter den dataansvarlige i særlige tilfælde kan undlade at opfylde oplysningspligten. Dette gælder bl.a., hvis den registreredes interesse i at få kendskab til de omtalte oplysninger findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, jf. persondatalovens § 30, stk. 2.

Den daværende Told- og Skattestyrelse har på grundlag af en konkret afvejning af de modstående interesser, som nævnt i bestemmelsen, fundet at undtagelsesbestemmelsen kunne bringes i anvendelse. Det er tidligere oplyst over for udvalget, at oplysninger i et vist omfang blev videregivet af Skatteministeriets departementschef til Statsministeriet ud fra en vurdering af, at det ville være nødvendigt og af væsentlig betydning for Statsministeriets virksomhed at være bekendt

med de pågældende oplysninger. Efter departementschefens vurdering burde Statsministeriet - og dermed statsministeren som ansvarlig for regeringens sammensætning og forretningernes fordeling mellem ministre - derfor gøres bekendt med oplysninger, som muligvis kunne belaste et medlem af regeringen. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 23. Det var ligeledes denne vurdering af afgørende hensyn til offentlige interesser, der begrundede videregivelsen fra den daværende Told- og Skattestyrelse til Skatteministeriets departementschef samt undladelse af opfyldelse af oplysningspligten.

Spørgsmål 108:

"Ministeriet bedes indhente Datatilsynets vurdering af om Skatteministeriets og Statsministeriets behandling af personoplysninger i sagen vedr. Skatteministeriets indsamling af oplysninger vedrørende Henriette Kjær og hendes samlever og den efterfølgende udlevering til Statsministeriet, lever op til kravene om oplysningspligt og indsigelsespligt overfor de berørte borgere efter persondataloven."

Svar:

Jeg vedlægger Datatilsynets udtalelse af 20. september 2006.

Spørgsmål 109:

”Vil Ministeren – som opfølgning på besvarelsen af spm. 69 – komme med et skøn over, hvor mange sager der siden 2000 er behandlet efter de i svaret omtalte retningslinjer for ledelsesmæssig opfølgning – er det f.eks. 5, 20 eller 100?”

Svar:

SKAT har oplyst følgende:

”De i svaret på spørgsmål 69 nævnte retningslinjer havde til formål at gøre ledere og medarbejdere mere bevidste om betydningen af at følge op på vigtige og/eller principielle sager. Der var tale om en præcisering af noget, som allerede var gældende.

Retningslinjerne indeholder en angivelse af ansvar og faglig opfølgning samt øvrig håndtering af sagerne på forskellige ledelsesniveauer.

I retningslinjerne er nævnt eksempler på, hvad der betragtes som vigtige og/eller principielle sager, men som det også fremgår af retningslinjerne, er det ikke muligt at opstille entydige og objektive kriterier for, hvornår en sag er principiel eller vigtig. Det er derfor ikke muligt at føre statistik over, hvor mange sager der behandles efter de nævnte retningslinjer. Det er heller ikke muligt at komme med et nogenlunde præcist skøn over antallet af sager.”